

VEZETŐSÉGVÁLASZTÓ KÜLDÖTT KÖZGYŰLÉS

EGER, 1985. AUGUSZTUS 9.

Az ötéves népgazdasági tervciklushoz igazított első vezetőségválasztó közgyűlését az egyesület az OEE egri helyi csoportja és a Mátrai EFAG rendezésében tartotta meg. A 267 küldött és csaknem kétszer annyi érdeklődő vendég előtt az elnöki emelvényen az egyesületi elnökség mellett helyet foglalt többek között *Tömpe Iván* az MSZMP KB tagja, *dr. Ábrahám Kálmán* államtitkár, az OKTH elnöke, *dr. Királyi Ernő* a MÉM—EFH vezetője, *dr. Antal András* a TIT országos titkára, *Magyarszéki Béla* a TESZ országos intéző bizottságának vezetője, a megyei és városi párt- és tanácsi szervek vezetői, társ-egyesületeink küldöttei, *dr. Jékly László*, az MTESZ főtítkárhelyettese.

Harsonaszó csitította le a zsbongó gyülekezetet, majd *dr. Herpay Imre* elnök röviden a következőkkel nyitotta meg a vezetőségválasztó közgyűlést:

- Ez évi vándorgyűlésünk több szempontból is nevezetes időpontra esik: 1985-öt a FAO az Erdők Événé nyilvánította; ebben az évben volt a IX. Erdészeti Világkongresszus; a VII. ötéves terv készítése döntő szakaszába érkezett; végül, de nem utolsósorban új vezetőséget választ az egyesület.
- 1985-nek Erdők Événé nyilvánítása az erdők gazdasági jelentőségére, nélkülözhetetlen, semmi mással nem pótolható szerepére kívánta felhívni a figyelmet. A trópusi erdők kiirtásával a Föld oxigénellátása kerül veszélybe, az európai erdők pusztulása pedig már közvetlen közelünkbe ért. Ezeknek, az egész emberiséget veszélyeztető folyamatoknak a megállítása és visszaszorítása is az egész emberiség közös ügye és csak nemzetközi összefogással valósítható meg.
- A IX. Erdészeti Világkongresszus az erdőgazdálkodás problémáinak megoldását, fejlesztésének útjait a társadalom egységén belül kereste. Ezt hangsúlyozta jelszava: „Erdészeti erőforrások a társadalom integrált fejlesztésében”. Munkájának eredményét a mexikói Kiáltvány és a Következtetések c. dokumentumok tartalmazzák. Ezeknek kiértékelését mielőbb el kell végeznünk. Úgy gondolom, sokoldalúan hasznos volna, ha kötetlen kerekasztal-megbeszélésre hívnánk meg a közép-európai erdészeti egyesületek képviselőit, azokat, akikkel már régóta jó és hasznos kapcsolatban vagyunk. Nemcsak a megbeszélés összehívásával, hanem mondanivalónkkal is kezdeményező szerepet vállalhatnánk.
- Gondjaink valószínűleg mind felmerültek, vagy fel fognak merülni a VII. ötéves terv készítése során. Erdőgazdálkodásunk megoldandó kérdéseit jól feltárta és összefoglalta az MTA—MÉM Erdészeti Bizottság által rendezett tavaszi tudományos ülésszak. Számos intő jel olyan intézkedéseket sürget, amelyek nem fogják növelni az erdőgazdálkodás nyereségességét. A felelősségtudat azonban arra kötelez bennünket, hogy a társadalom ránk bízott vagyonát ne herdáljuk el, biztosítsuk az erdőgazdálkodás tartamosságát, sőt a bővített újratermelést, egyidejűleg keressük a kieső nyereség ellentételezésének módját.
- Az egyesület munkájának eredményességét a vezető funkcionáriusok, az elnökség és a választmány elősegítheti, de végső soron a helyi csoportok titkárain múlik. Az újraválasztás során titkáraink fele kieserődött, átlagkoruk 40 év körül van. Ahogy hallgattam megnyilatkozásaikat az első titkári értekezleten úgy éreztem, hogy akarják is, és képesek is lesznek az

Az elnöki megnyitó

egyesületet megújítani. Remélem, hogy az Erdők Évének vándorgyűlése olyan korszak kezdete lesz, amelyben régi és jó hagyományaink, sikeres módszereink megőrzése mellett, egyesületi életünk megújításával eredményesen járulhatunk hozzá erdőgazdálkodásunk gondjainak megoldásához.

Ezt követően felkérte Király Pál főtitkárt, hogy a vezetőség beszámolóját, dr. Ébli Györgyöt, az ellenőrző bizottság elnökét pedig, hogy jelentését terjessze a közgyűlés elé.

A VEZETŐSÉG BESZÁMOLÓJA AZ EGYESÜLET HELYZETÉRŐL ÉS A LEGUTÓBBI VEZETŐSÉGVÁLASZTÓ KÖZGYŰLÉS ÓTA VÉGZETT MUNKÁRÓL

Egyesületünk életében az elmúlt évek folyamán is úgy tükröződtek az egész szakma, a magyar erdőszet életének fejleményei, mint az alapításunk óta eltelt (egy év híján) 120 esztendő alatt mindenkor.

A legutóbbi vezetőségválasztó közgyűlés éve — 1979 — a reménység éve volt a szakmában. Erre a reménységre, úgy tűnt, minden okunk megvolt akkoriban. Kezünkben volt már az 5029/1978. számú GPB—ÁTB együttes határozat az erdőgazdálkodás fejlesztéséről és a hazai fanyersanyag komplex hasznosításáról, amit a Kormány is megerősített, s így mintegy az erdőszet fejlesztésére irányuló kormányprogramnak tekinthettük. Ennek alapján 1979-ben megkezdte működését a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatala (aminek kezdeményezésében egyesületünknek alapvető szerepe volt), és ez a körülmény